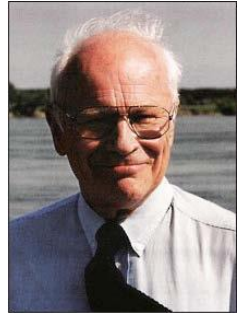

Wojciech WOLSKI

Wojciech Wolski urodził się 27 sierpnia 1930 r. w Warszawie. Jest wybitnym naukowcem i organizatorem badań naukowych, specjalistą w dziedzinie geotechniki i hydrotechniki. Jego działalność naukowa i zawodowa koncentrowała się na modelowaniu zachowania się budowli hydrotechnicznych w okresie budowy i eksploatacji, rozwoju metodyki badań i doborze parametrów geotechnicznych na potrzeby projektowania, budowy i utrzymania budowli hydrotechnicznych i lądowych, bezpiecznym posadowieniu nasypów na podłożu słabonośnym, fundamentowaniu budowli w trudnych warunkach geotechnicznych, monitorowaniu i ocenie stanu technicznego budowli wodnych i lądowych, bezpiecznym składowaniu odpadów komunalnych i przemysłowych oraz ocenie ich wpływu na środowisko. Efektem Jego działalności naukowej i organizacyjnej było utworzenie nowoczesnego, na poziomie światowym Laboratorium Geotechnicznego im. prof. Władysława Kollisa.

Tytuł magistra inżyniera budownictwa wodnego uzyskał na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej w 1954 r. Doktorem nauk technicznych został w 1963 r. na podstawie rozprawy doktorskiej przygotowanej pod kierunkiem prof. Radzimira Piętkowskiego na Wydziale Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych otrzymał na Wydziale Melioracji Wodnych SGGW w 1968 r. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1976 r., a profesora zwyczajnego w 1985 r.

W latach 1952–1964 pracował na ½ etatu w Centralnym Biurze Studiów i Projektów „Hydroprojekt”. Od 1953 r. rozpoczął pracę na Wydziale Melioracji Wodnych SGGW. W Uczelni pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji: seniora budowy Wydziału Melioracji Wodnych na Ursynowie, prodziekana i przez dwie kadencje dziekana tego Wydziału. W latach 1978–1984, przez dwie kadencje był prorektorem SGGW ds. inwestycji i współpracy z zagranicą.

Profesor Wojciech Wolski był inicjatorem i współorganizatorem powołanych na Wydziale Melioracji Wodnych w 1978 r. studiów doktoranckich. Kierował ponad 100 pracami magisterskimi, był promotorem 15 rozpraw doktorskich, a kilku Jego wychowanków uzyskało stopnie doktora habilitowanego i tytuły naukowe profesora.

Dorobek publikacyjny Profesora Wojciecha Wolskiego obejmuje ponad 200 artykułów naukowych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych oraz w materiałach światowych i europejskich konferencji z zakresu geotechniki i hydrotechniki. Jest też współautorem 12 książek i monografii.

W latach osiemdziesiątych Profesor kierował badaniami na obiektach doświadczalnych we współpracy ze Szwedzkim Instytutem Geotechnicznym. Efektem współpracy były wspólne publikacje – Raporty Szwedzkiego Instytutu Geotechnicznego Nr 32 i 36 oraz książka „Embankments on organic soils” (1996) wydana przez Elsevier. Wyniki badań w zakresie analizy zachowania się gruntów słabych znalazły powszechne uznanie w kraju i za granicą.

Nadal kieruje pracami badawczymi prowadzonymi dla Obiektu Unieszkodliwiania Odpadów Wydobywczych KGHM Żelazny Most jako Krajowy Ekspert Geotechniczny koordynujący prace Zespołu Ekspertów Międzynarodowych, kierowanego przez Profesora Michele Jamiolkowskiego.

Profesor Wojciech Wolski był głównym projektantem i konsultantem wielu obiektów hydrotechnicznych w kraju, m.in. zapór: Tresna, Przeczyce, Goczałkowice, Wisła-Czarne, Koronowo, Dobromierz, Słup, Klimkówka, Czorsztyn, Świnna Poręba, Myczkowce, Sosnówka i Hańcza, oraz za granicą, m.in. systemów melioracyjnych Lower Tiger River, Mandali, Ranija, Abu Ghraib (Irak) i Minna (Algieria), stopni wodnych Amarah i Basrah (Irak), zapór: Mavro Colymbos (Cypr), Sittang (Birma), Sejnane (Tunezja), Keddara (Algieria), Badush (Irak) i Acarenza (Włochy), elektrowni Homs (Libia) oraz zbiorników odpadów płynnych Kemerkoj (Turcja) i Nuraxi Figus (Włochy). W latach 1971–1972 przez pół roku był ekspertem ONZ w Birmie (Rangoon).

Prowadził wykłady jako „visiting professor” na uniwersytetach w Nigerii (1985), we Włoszech (1989) i w Boliwii (1996) oraz wykłady i odczyty na uniwersytetach, m.in. w Belgii, Finlandii, Kanadzie, Szwecji, Stanach Zjednoczonych, Turcji, Wielkiej Brytanii, Włoszech i Danii.

Pełnił funkcję panelisty na międzynarodowych konferencjach w Brnie (1967), Moskwie (1973), Sztokholmie (1981) i Stambule (2001). Brał udział w konferencjach z zapraszającymi generalnymi referatami, m.in. w Brighton (1979), Helsinkach (1983), Dublinie (1987), Tallinie (1988), Bolton (1993) i Oslo (1995). Był przewodniczącym sesji na konferencjach w Helsinkach (1983), San Francisco (1985), Rio de Janeiro (1989), Florencji (1991) i Amsterdamie (1999), „discussion leaderem” na konferencji w Pradze (2003) i członkiem Komitetu Naukowego na konferencjach w Karlsruhe (1992) i Amsterdamie (1999). Organizował lub współorganizował wiele konferencji naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym (np. Geofiters 2000).

Profesor Wojciech Wolski prowadzi bardzo aktywną działalność w różnych organizacjach naukowych i zawodowych, krajowych i międzynarodowych, m.in.: w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, ISSMGE, ICOLD i Polskim Komitecie Geotechniki, w wielu z nich pełni również odpowiedzialne funkcje z wyboru.

W czasie okupacji był harcerzem Szarych Szeregów w drużynie „Gigantów”, a obecnie od ośmiu lat jest przewodniczącym Zarządu Głównego Stowarzyszenia Szarych Szeregów oraz członkiem Społecznego Komitetu Opieki nad grobami poległych żołnierzy batalionu „Zośka”.

Od 1992 r. Profesor Wojciech Wolski jest prezesem firmy Geoteko Sp. z o.o. Najważniejsze prace wykonywane pod Jego kierownictwem dotyczą: budynków wysokich (m.in. Daewoo Center, Rondo ONZ, FIM Tower, Złota 44, Warsaw Spire w Warszawie), składowisk odpadów oraz obiektów komunikacyjnych (m.in. autostrady A2 i A4, II linia metra w Warszawie). Dokumentacje hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie dla II linii metra wykonywane były przez Konsorcjum Geoteko-SGGW-Geoprojekt.

Profesor Wojciech Wolski za działalność naukową i społeczną został odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1997), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1976), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1981), Krzyżem Armii Krajowej (1993) i Medalem za Warszawę 1939–1945 (1995).

Prof. dr hab. inż. **Alojzy Szymański**